

BOG

LAST (/BOEGER/LAST)

Af Agnes Lidbeck (/forfattere/agnes-lidbeck) (2018)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?FRAGMENT=CONTENT&SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?fragment=content&search_block_form=870970-)

BASIS%3A53986064)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/last) for at anmelde

Facebook (<http://www.facebook.com/share.php?>

Tweet (<https://twitter.com/intent/tweet?>

[u=https://litteratursiden.dk/boeger/last&title=Last](https://litteratursiden.dk/boeger/last&title=Last) [url=https://litteratursiden.dk/boeger/last&status=Last+https://litteratursiden.dk/boeger/last](https://litteratursiden.dk/boeger/last&status=Last+https://litteratursiden.dk/boeger/last))

Stærk svensk debut med en original fortælle teknik og et fint indspark i debatten om kvinderoller i det moderne samfund.

TAGS:

FØLELSER (/TAXONOMY/TERM/3597)

IDENTITET (/TAXONOMY/TERM/4706)

KVINDER (/TAXONOMY/TERM/1)

MODERROLLEN (/TAXONOMY/TERM/7311)

MODERSKAB (/TAXONOMY/TERM/7312)

PARFORHOLD (/TAXONOMY/TERM/13726)

ANMELDELSE

(/users/line-hoffgaard)

Af Line Hoffgaard (/users/line-hoffgaard)

Skribent
01 okt.18

Stærk svensk debut med en original fortælle teknik og et fint indspark i debatten om kvinderoller i det moderne samfund.

Agnes Lidbeck debuterer med denne originale roman om de roller, kvinder tager på sig. Når jeg skriver "tager på sig", er det fordi 'Last' i høj grad er en fortælling om en kvinde, som er meget bevidst om, hvordan hun udfylder disse roller. Det er en stærk debut fuld af litterært overskud om kønsroller og kvinders forventninger til sig selv.

"Den sociale overenskomst forhandles ikke på individniveau. Den er almengyldig, et regelsæt må overholdes, hvis samfundet skal fungere. Grundforudsætningen er, at kvinden skal spille tre roller. Hun skal være mor. Hun skal være tiltrækkende. Hun skal tage vare på andre, hun skal yde omsorg. [...] Kvinden selv er den, der har mest at vinde ved at opretholde disse grænsedragninger. Så længe hun er forståelig for sine omgivelser, forstår hun også sig selv."

Anna er gift og har to børn. Hun føler, at hendes mand ikke mere har brug for hende, efter hun har givet ham to børn. Noget har forandret sig, og nu er hans opmærksomhed og smil hele tiden rettet mod børnene, hvilket får hende til at føle sig udtjent og usynlig. Handlingen er inddelt i tre overordnede dele, som glider umærkeligt over i hinanden, og læseren følger Anna gennem de forskellige faser og roller, en kvinde kan indtage gennem livet: som mor, hustru, elskerinde, single, bonusmor.

Anna er meget bevidst om, hvordan hun udfylder sine roller. Aldrig er hun bare helt sig selv, eller måske er det netop sådan hun er, en som altid spiller sin rolle perfekt. Hun føler sig på en gang fanget og hjemmevant i de roller, hun befinder sig i, og udøver dem samtidig med stor præcision og kalkule. Man skal lægge bånd på egne impulser og behov, klæde sig på en bestemt måde, begå sig på en bestemt måde: *"At være sig selv er ikke noget, man er af sig selv. At blive sig selv er en videnskab, der er brug for omtanke, studier i årevis"*.

Hun forestiller sig ofte, hvordan hun tager sig ud set udefra: *"Først lave det kedelige, opvasken, siden det sjove, blomsterne. Den er ikke fuld, men jeg har for vane at sætte den i gang om morgenen efter morgenmaden, forestiller hun sig, at hun siger, som for et publikum. Hun forestiller sig hvordan publikum bliver fascineret af hendes håndled, af hvor tynde de er, og så alligevel kompetente. Det er ikke rart at komme hjem til et køkken, der lugter af gammel opvask, siger hun. At morgenbordet er ordentligt ryddet af, og at sengene er redt, det er altså et minimum, forestiller hun sig, at hun siger og smiler"*.

Ganske som forsiden illustrerer, så er der noget kunstigt over Anna. Hun er som en påklædningsdukke, der iklæder sig forskellige roller. Det er noget, hun leger, ikke fordi hun har lyst, men fordi det er det, hun mener, der forventes af hende. Lidbecks stil og tone er distanceret, blottet for følelser. Hun giver os et eminent indblik i denne fastlåste kvindes indre følelsesliv igennem hendes tanker og handlinger, men ikke følelser, når hun romanen igennem beskriver Anna i tredje person og slet ikke gør brug af replikker. Dette er med til at understrege det fængsel af indestængte frustrationer og de foruddefinerede forventninger, som Anna bevæger sig i. Lidbeck benytter sig af en alvidende skjult fortæller, som forud for hvert større sceneskifte kommer på banen med et forvarsel om, hvad der nu vil udspille sig. Om hvordan kvinden og manden vil og skal reagere i forskellige situationer. Det fremmaner billeder på nethinden af et naturprogram, hvor en salig stemme forklarer, hvordan dyrenes adfærdsmønstre udspiller sig.

Grænsen mellem hvad samfundet forventer, og hvad kvindekønnet pålægger sig selv, er flydende. Herved kommer Agnes Lidbeck med et godt indspark i debatten omkring kønsroller i det moderne samfund. En stærk debutant, som udmærker sig ved en særlig original fortælleteknik, og som jeg vil se frem til at læse meget mere af.

BOGDETALJER

Relaterede bøger